

Kommissionen, gjort det til deres Hovedopgave at faa Folk til at tro, at mine Indvendinger nærmest kom af, at jeg slet ikke havde sat mig ind i Tingene. Ja, det er meget let at komme med den Slags Ting, især naar der har været saa kort Tid til at sætte sig ind i Sagerne som her. Jeg siger det ikke til nogen Forkleinselse; men jeg tror, at der er meget saa Medlemmer, der have faaet Beslighed til at sætte sig ind i Betænkningen, hvilket er meget naturligt paa Grund af den korte Tid. Det er derfor let at komme med den Slags Ting, og Folk tryk det gerne. Man har talt saa meget om mine Bommerter, men da jeg hørte al denne Tale, faldt der en stor Sten fra mit Hjerte. Jeg havde nemlig troet, at der var mange flere, men alt, hvad de ærede Medlemmer tro at have fundet, er kun to, den ene paa Glastolden og den anden paa Blomsternes. Men der er den Hage ved de to Bommerter, at det aldeles ikke er Bommerter; hvad jeg udtalte om Glastolden, er fuldstændig forkert, og det samme gælder til Dels om Blomsternes. Det ærede Medlem for Nyborg (N. Sørensen) sagde, at han havde gennemlæst hele mit Foredrag og omtrent ikke fundet andet end Bommerter. Han sagde saa, at han kun vilde nævne et Eksempel, der skulde gælde for dem alle, og han tog saa Blomstertolden, om hvilken jeg selv havde sagt, at mine Udtalelser vistnok var en Bommert. Det er dog mærkeligt, at det ærede Medlem netop skulde tage det, man skulde tro, han kunde have oplyst os om, hvori Fejlen havde bestaaet. Det ærede Medlem sagde — det er ogsaa af den Slags Ting, der lyder godt — at det ærede Medlem — det er mig — tager fejl, fordi jeg ikke har set mig for. Han siger, at jeg blot skulde have slaaet op paa et Sred, og han læste det op for os, men saa er der det mærkelige, at det er akkurat det samme, som der stod der, hvorfra der var henvisst. Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem for Nyborg ikke var saa særlig vel behandret i den Betænkning, han selv havde skrevet under paa. Jeg kommer nu til de Indvendinger, man har gjort mod de Ting, jeg har fremsført. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) saade med Hensyn til Remitalierne og Apotekerjagterne, at der havde man netop villet Vigeret. Ja, det er meget rigtigt, for det er nemlig et af de Punkter, hvor de andre ikke have Vigeret med Landbruget. Vi have nemlig haft den Forret at kunne indføre Remitalierne frit. Men det er jo netop det, jeg siger, at hvor vi have en lille Forret, tager man den fra os for at give den til dem, der ikke have

den, medens de andre beholde, hvad de have forud for os. Man har derfor forandret det til, at medens vi tidligere vare ene om at indføre disse Remitalier frit, giver man nu ogsaa Haandværket og Industrien Lov dertil. Jeg har ikke noget derimod, men kun fremhævet, at det var en ny Bestyttelse for Industrien. Man har paa samme Post forhøjet Bestyttelsen paa Apotekervarer. Jeg var forleden Dag ikke klar over, at det var en Bestyttelse, men er senere bleven gjort opmærksom derpaa. Apotekerne saa deres Takster ansatte i Forhold til, hvad Varen har kostet, og de saa derfor ogsaa Procenter af Tolden. Man har derfor ikke alene forhøjet Apotekervarerne for os, men samtidig forøget Apotekernes Fortjeneste. Saa er der Sennepstrø. Det ærede Medlem viser her rigtigt, hvilken rørende Omhu han har for Landbruget, naar han siger, at naar man har sat Tolden ned paa Sennep, saa er det netop af Hensyn til Landbruget, fordi den skal bruge den til Udsæd. Men hvorfor har det ærede Medlem samtidig været med til at forhøje Tolden paa malet Sennep; det er, fordi det er andre Samfundsklasser, der male Sennepen; men jeg siger, at hvis vi fandt paa at male Sennep selv, saa skulde Tolden paa malet Sennep nok blive nedsat. Saa talte det ærede Medlem om Ostetolden. Det er et af de Punkter, hvor han vist fortalte sig, ellers synes jeg, det vilde være meningsløst, hvad han siger. Han siger nemlig, at Grunden, hvorfor man godt vil have Tolden bort fra Ost, og hvorfor man i alt Fald ikke vil være med til at forhøje den, er den, at man var bange for at skade Smørproduktionen, hvis Ostproduktionen udvikledes for stærkt. Det har jeg dog aldrig hørt. Jeg troede netop, at Smør og Ost hørte temmelig nøje sammen, jeg troede, at Udviiklingen af Ostproduktionen vilde styrke vort Mejerivæsen. Men det kan være, at det var en Fortalelse, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Punkt. Man har ikke nedsat Ostetolden videre, men man har afrundet den. Det viser ogsaa Tendensen. Det er ikke ganske smaa Summer, der drejer sig om ved disse Afrundinger. Reglen er, at hver Gang, der er Tale om noget, der kunde konkurrere med Landbrugets Artikler, hvor man ikke har kunnet affasse Tolden, har man afrundet den nedad, medens Afrundingen ved Industritoldsatier i Reglen er gaaet den anden Vej. Om Ristolden siger det ærede Medlem, at jeg ikke vil have den affastaffet af Hensyn til Landbruget. Det har jeg ikke sagt, men Fortælleren mellem Kommissionens Mændetal og mig i denne Sag er, at jeg kan gaa med til at affasse Rist-